

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐτήσια δρ. 10.—	Ἐτήσια δρ. 12.50
ἡμηνιαία 5,50	ἡμηνιαία 6,50
Τρίμηνη 3.—	Τρίμηνη 3,50

Ἄν συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 25 Αὐγούστου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 39

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια).

Ὁ ρεπόρτερ ἤξερε πᾶν νὰ δέη πληγές· καὶ ἔλεγε στοὺς συντρόφους του ἑκείνου τοῦ παραδέχονται ὅλοι οἱ γιατροὶ· ὅτι δυσκολώτερον εἶνε τὸ καλὸ δέσιμον πληγῆς, ὡς καὶ μιὰ ἐγγύησιν.

Στῆς 22 Νοεμβρίου, δηλαδὴ ὕστερ' ἀπὸ δέκα ἡμέρας, ὁ Χάρμπερτ ἦταν πολὺ καλλίτερον καὶ ἀρχισαν νὰ τοῦ δίνουν καὶ ἰσχυρὰ τροφή. Τὰ χρώματα ξαναγύριζαν στὰ μάγουλά του καὶ τὰγάθ' του μάτια χαμογελοῦσαν στοὺς νοσοκόμους του. Μιλοῦσε ἀγάπῃ, μ' ὅλες τῆς προσπάθειες τοῦ Πέγκροφ ποῦ, γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ μιλά, τοῦ μιλοῦσε ὅλη τὴν ὥρα αὐτὸς καὶ τοῦ ἀντιμετώπιζαν τὴν πρῶτην ἱστορίαν. Ὁ Χάρμπερτ τὸν ρωτοῦσε γιὰ τὸν Ἀύρτον, πῶς ἀποροῦσε πῶς δὲν τὸν ἔβλεπε κοντὰ του, ἀφοῦ ἤξερε πῶς ἦταν στὴ στάνη. Ὁ ναύτης ὅμως, γιὰ νὰ μὴ λυπηθῇ τὸ παιδί, τοῦ ἀπαντοῦσε ὅτι ὁ Ἀύρτον εἶχε γυρίσῃ πρὸς τὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰ νὰ τὸ φυλάξῃ καὶ μὲ τὸν Νάβ.

— Ἀχ αὐτοὶ οἱ πειραταὶ! ἔλεγε. Νὰ τὶ μάς στοιχίσουν τώρα, γιὰ νὰ θελήσῃ ὁ κ. Σμιθ νὰ τοὺς ἀφίσουμε στὴν ἡσυχία τους! Μὰ χρειάζονται καλωσύνες μὲ τέτοιους παληανθρώπους; Ἄς τους, ἄς τους, καὶ ἐγὼ θὰ τοὺς διορθώσω.

— Καὶ δὲν ξαναφάνηκαν; ρώτησε ὁ Χάρμπερτ.

— Ὁχι, παιδί μου, ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης. Θὰ τοὺς ξαναβροῦμε ὅμως, ὅμα γιὰ τρευθῆς, καὶ θὰ τοὺς μάθουμε πῶς πολεμοῦν τὰ παλλικάρια!..

— Εἰμαι πολὺ ἀδύνατος ἀκόμα, καλὲ μου Πέγκροφ!

— Ἐννοία σου καὶ θὰ ξαναδυναμώσῃς. Τὶ εἶνε μιὰ σφαῖρα στὸ στήθος, ποῦ βγήκε μάλιστα ἀμέσως; Παιχνιδάκι! Ἐγὼ ἔβγαλα στὴ ζωὴ μου πολὺ περισσότερες, ἀλλὰ πάλι δὲν ἔπαθα τίποτα.

Τὰ πράγματα λοιπὸν ἐπῆγαιναν καλλίτερα καὶ ἂν δὲν παρουσιάζονταν καμμιὰ ἀπαιχλοκή, ὁ Χάρμπερτ θὰ σηκώνονταν γρήγορα. Ἀλλὰ ποῖα θὰ ἦταν ἡ θέσις τῶν ἀποίκων ἂν τὸ παιδί ἐπληγόνετο βαρύτερα; ἂν ἡ σφαῖρα ἀξάφνα ἔμενε μέσα του, ἂν ἀναγκάζονταν νὰ τοῦ κόψουν ἓνα χέρι ἢ ἓνα πόδι;

— Ὁχι! ἔλεγε συχνὰ ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ· ποτέ μου δὲν συλλογίσθηκα τέτοιο πρᾶγμα χωρὶς φοβίαν!

— Ἄν ἦταν ἀνάγκη ὅμως, τοῦ ἀποκρίθηκα μιὰ μέρα ὁ Κύρος Σμιθ, θὰ ἐδίσταζες νὰ τὸ κάμῃς;

— Ὁχι βέβαια! εἶπε ὁ Σπίλεττ. Ἄς

δοξάζουμε ὅμως τὸ Θεὸ ποῦ, μᾶς ἐφύλαξε ἀπὸ τέτοια δοκιμασία!

Ὅπως σὲ πολλὰς ἄλλες δυσχερεῖς περιστάσεις, οἱ ἀποικοὶ, μὲ τὴ λογικὴ, τὴ φρόνησι καὶ τῆς γενικῆς τους γνώσεως, θάκ' αὐτοὶ τότε ὅ,τι ἔπρεπε καὶ ἴσως θὰ σώζονταν τὸ ἀγαπημένον παιδί. Ἄν παρουσιάζονταν ὅμως καὶ περιστάσεις ποῦ, γιὰ νὰ τὰ βγάλουν πέρα, δὲν θὰ τοὺς ἔφθαναν τὰ μέσα ποῦ εἶχαν; Ἦταν μονάχοι ἐν ἑνὶ νησί. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι σχηματίζουν κοινωνία, γιὰ νὰ συμπληρώνονται ἀμοιβαίως, γιὰτὶ ὁ ἓνας χρειάζεται τὸν ἄλλον... Ὁ Κύρος Σμιθ τὼξερε καλὰ καὶ πολλὰς φορές συλλογίζονταν μὲ τρόμον μὴ θὰ τοὺς εὕρισκε κάποτε καὶ κανένα κακὸ πιδὸ μεγάλο, ἀκατανίκητο...

Ἀλλ' ὅμως οἱ ἀποικοὶ, οἱ εὐτυχισμένοι ὡς τώρα, θάλεγε πῶς εἶχαν μὴ σὲ μιὰν ἄλλη περίοδον, δυστυχισμένη. Δυστυχισμένη χρόνια, ἀφοῦτο ἔφυγαν ἀπὸ τὴ Ρισμόνδην, τὰ πέρασαν καλὰ. Τὸ νησί τοὺς ἔδινε μὲ ἀφθονία ὅ,τι χρειάζονταν καὶ ὅ,τι ἤξεραν αὐτοὶ νὰ χρησιμοποιοῦν.

Ἡ ὀλικὴ, νὰ ποῦμε, εὐημερία τῆς ἀποικίας ἦταν σχεδὸν τελεία. Ἐπειτα, σὲ πολλὰς περιστάσεις, μιὰ μυστηριώδης δύναμις, ἀνεξήγητη, τοὺς ἐβοήθησε σημαντικά. Ναι, μὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν μπορούσαν νὰ εἰνε αἰώνια! Ὁ Κύρος Σμιθ ἔβλεπε τώρα καθαρά, ὅτι ἡ τύχη ἀρχισεν νὰ στρέφεται ἐναντίον τους.

Καὶ νῦν, ἓνα πειρατικὸ πλοῖο παρουσιάζετο ἀξάφνα στὸ νησί. Ἀλήθεια, οἱ κακοῦργοι ἐκείνοι χάθηκαν ἀπὸ ἓνα θαῦμα· ἐξ ὅμως ἀπ' αὐτοὺς διέφυγαν τὸ θάνατον, βγήκαν στὸ νησί καὶ οἱ πέντε ζοῦσαν ἀκόμα ἐκεῖ, σχεδὸν ἀσώληπτοι. Ὁ Ἀύρτον θὰ σκοτώθηκε χωρὶς ἄλλο ἀπ' αὐτοὺς καὶ ὁ μικρὸς Χάρμπερτ ἦταν ἀκόμα στὸ κρεβάτι, πληγωμένος βαρεῖα ἀπὸ τοὺς ἰδίους. Δὲν ἦταν κακοτυχίες, ἀγνωστες προηγήθησαν αὐτοὺς; Νὰ τὶ συλλογίζονταν τώρα ὁ Κύρος Σμιθ καὶ συχνὰ τὼλεγε στὸν Γεδεὼν Σπίλεττ. Τὶ ἔκανε λοιπὸν ἡ μυστη-

ριώδης δύναμις ποῦ τοὺς εἶχε γλυτώσῃ τόσες φορές; Ποῦ ἦταν καὶ δὲν φαίνονταν ὁ δυνατὸς Ἄγνωστος, ποῦ ἂν καὶ δὲν τὸν εἶδαν ποτέ, ἦταν ὅμως βέβαιοι γιὰ τὴν ὑπαρξὶν του; Ἐφυγε ἀπὸ τὸ νησί; Πέθανε, νικηθῆκε καὶ αὐτός;

Στῆς ἐρωτήσεις αὐτές, καμμιὰ ἀπάντησις δὲν μπορούσαν νὰ δώσουν. Ἄν ὅμως ὁ Κύρος Σμιθ καὶ ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ μιλοῦσαν συχνὰ γι' αὐτὰ τὰ πράγματα, δὲν σημαίνει καὶ ὅτι εἶχαν ἀπελπισθῇ. Κάθε ἄλλο! Ἀντιμετώπιζαν τῆς περιστάσεως σὰν γενναῖοι ἄνδρες ποῦ ἦταν, συζητοῦσαν τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, ἐτοιμάζονταν γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον. Σταθεροί, ἀφοβοί, ἀτένιζαν τὸ μέλλον. Ἄν ἡ ἐχθρική Τύχη παρουσιάζονταν καὶ πάλι, θὰ εὕρισκε ἀνθρώπους ἐτοιμούς νὰ τῆς ἀντισταθῶν, νὰ τὴν πολεμήσουν καὶ ἴσως νὰ τὴ νικήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τὶ γίνεται ὁ Νάβ;

Προτάσεις τοῦ Πέγκροφ καὶ τοῦ ρεπόρτερ, ποῦ δὲν γίνονται δεχτές. — Ἐνα κουρέλι πανί. — Βαστική ἀναχώρησις. — Στὸ ὁροπέδιο τῆς Τερριφιδίας.

Ἡ ἀνάρρωσις τοῦ μικροῦ ἀρρώστου προχωροῦσε κανονικά. Ἐνα μόνον πρᾶγμα ποθοῦσαν τώρα: νὰ δυναμώσῃ γρήγορα ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ τὸν πλῆξουν στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ὅσο περιποιημένη καὶ ἐφωδιασμένη καὶ ἂν ἦταν ἡ κατοικία τῆς Στάνης, δὲν μπορούσε νὰ τὴν εὐμαρεῖα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Ἐπειτα δὲν εἶχε οὔτε τὴν ἀσφάλεια ἐκείνου. Οἱ ἀποικοὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ γυμνῶν, νὰ προσέχουν νύκτα-μέρα

καὶ πάλι φοβοῦνταν καμμιὰ τουρκομά. Ἐνῶ ἐκεῖ-πέρα, στὸ κάστρο τους, στὸν πυκνὸ καὶ ἀδιαπέραστον ὄγκον τοῦ γρανίτη, κάθε ἐπίθεσις ἐναντίον τους ἦταν καταδικασμένη ἐς ἀποτυχίαν. Ἐπερίμεναν λοιπὸν μὲ ἀνετομονήσῃ τὴ στιγμή ποῦ ἡ κατάστασις τοῦ Χάρμπερτ θὰ ἐπέτρεπε τὴν μεταφορά του, χωρὶς κανένα κίνδυνον γιὰ τὴν πληγὴν.

(Ἐπειτα: συνέχεια)

Γ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰμαι πολὺ ἀδύνατος ἀκόμα, καλὲ μου Πέγκροφ!

(Σελ. 229, στ. 2.)

Πλουτο

ΠΑΕΙΑΔΕΣ

VXI

Τὰ ρόδα, πὺν λινίζονται
μπρὸς ἑστὴν κλισιὴν μου θύρα
καὶ νοσταλγοὺν τὸν οὐρανόν,
ξεχνιοῦνται, ἀλλοὶ! κ' ἀναγελοῦν
τὴν δυνατὴν τους Μοῖρα
ἐστὶ ζέφυρο τὸ θερινόν.

Μὰ μέσ' ἐστὶ παραπέτασμα,
τὸν τοῖχο πὺν σκεπάζει
παντοῦ μὲ κρόσσια χρυσασιά,
τὸ ρόδο, ἐκείνο πὺν, ξερημ.
ἐστὴν ἀγροῖα στενάζει,
ἔχει πὺν ὑπέροχη ὁμορφιά!

Κ' ἐστὶν μὴ ἀγέροχη χαρὰ
ζητάει νὰ μὲ μολύνῃ
μὲ μ' ἀδεια λάμπει μαγική,
τότε ἀγαπᾷ τὴ θλίψη μου,
πὺν τὴν καρδιά μου ντύνει
καὶ τὴν φυλάει εὐγενική!

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΩΣ ΣΥΖΗΤΟΥΜΕ

Αγαπητοί μου,
Αὐτὸς διηγήσθαι πρῶτα τὴν ἱστορίαν.
Δυὸ καλὰ παιδιὰ τῶν Πατρῶν, φί-
λοι μας, ἀπαντήθηκαν μὴ μὲρα
στὸ δρόμο. «Τὶ καλὰ διαβάσεις τώ-
ρα;» ρωτᾷ ὁ ἕνας. «Μυθιστορήματα τοῦ
Βέρν» ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. «Κουτὸς ποῦ εἰσαι;
φαίνεται ὁ πρῶτος. Ἐγὼ διαβάζω ἔργα
τοῦ Βίκτωρος Οὐγγώ». Τότε ὁ δεύτερος
ἀπαντᾷ: «Καλὸς κ' ὁ Οὐγγώ, ἀλλὰ γὰρ
τὴν ἡλικίαν μας καλλίτερος ὁ Βέρν». Ὁ
πρῶτος ἀντιλέγει: «Ὁχι! γὰρ κάθε ἡλι-
κία, καλλίτερος εἶνε ὁ Οὐγγώ». Κ' ἀρ-
χίζει ἡ συζήτησις: Ποῖος εἶνε καλλίτερος
μυθιστοριογράφος, ὁ Οὐγγώ ἢ ὁ Βέρν;
Καθένας, φυσικὰ, ἀραδιάζει τὰ ἐπιχει-
ρήματά του. Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Βέρν
ἀναφέρει τὸν θαυμασμὸν ποῦ τοῦ ἔχουν
«τόσα ἐκατομμύρια λαῶν». Ὁ κατηγορὸς
του, ἀδιαφορῶν γι' αὐτό, — μήπως ἄλλοι
τόσοι δὲν θαυμάζουν καὶ τὸν Οὐγγώ; —
παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ Βέρν εἶνε ἡμί-
θεοι, ὑπεράνθρωποι, «ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν
ὁποίων δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀνέλθῃ οὔτε
μὴν συμβοῦλῃν, ποῦ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ
εἰς τὸν βίον του», ἐνῷ ὁ Οὐγγώ παρου-
σιάζει πραγματικὸς ἀνθρώπου, ἱκανοῦς
νὰ δώσουν στὸν ἀναγνώστη πολὺ μαθη-
τήματα ζωῆς. Ὁ ἄλλος, ποῦ ἀγαπᾷ τὸν
Βέρν, προσπαθεῖ νὰ ἐξάγῃ τὰ πολλὰ καὶ
γνωστὰ προτερήματα αὐτοῦ τοῦ συγγρα-
φέως. Κ' ἡ συζήτησις ἐστὶ ἐξακολουθεῖ,
χωρὶς νὰ πείθῃ κανένα.

Ἄρα, ὁ ἕνας περὶ τῆς λέξεως «πρακτι-
κός». Ὁ ἄλλος περὶ τῆς λέξεως «θεωρητικός».
Μάλιστα: ὁ Οὐγγώ εἶνε θεωρητικός; ὁ
Βέρν εἶνε πρακτικός. Αὐτὸ, φαίνεται, τὸ
παραδέχονται καὶ οἱ δύο. Εἶνε ἕνα ση-
μεῖον ἐπαφῆς, μὴ βάσις γιὰ συνεννόη-
σιν. Ἀλλὰ τώρα ἀρχίζει καινούργια συζήτησις:
Ποῖος ἀξίζει περισσότερο στὸν κόσμον; ὁ
πρακτικὸς ἢ ὁ θεωρητικός; Ὁ πρῶτος ἀ-
παντᾷ: «Ὁ πρακτικός!» ἀπαντᾷ ὁ συνήγο-
ρος τοῦ Βέρν. «Ὁχι, ὁ θεωρητικός!» ἀ-
παντᾷ ὁ συνήγορος τοῦ Οὐγγώ. «Ἡ θεω-
ρία προηγουμένως τῆς πράξεως», ἐξηγεῖ αὐ-
τός. «Ὁχι, ἀντιλέγει ὁ ἄλλος, ἡ πράξις
προηγουμένως τῆς θεωρίας». Ἀποδείξεις ὅτι
στὸ Σχολεῖον πρῶτα διδάσκουν τὴν πρα-
κτικὴν Ἀριθμητικὴν καὶ ἔπειτα τὴν Θεωρη-
τικὴν. Καὶ δὲς τοῦ τέτοια ἐπιχειρήματα!
Τὸ ζήτημα, ἀντὶ νὰ λυθῇ, περιπλέκε-

ται. Πρέπει ὅμως νὰ λυθῇ, γὰρ νὰ φτά-
σουμε σὲ βέβαιον συμπέρασμα: Προηγεῖ-
ται ἡ πράξις τῆς θεωρίας; Τότε καλλίτε-
ρος, ἀνώτερος, εἶνε ὁ Βέρν. Προηγεῖται ἡ
θεωρία τῆς πράξεως; Τότε εἶνε ἀνώτερος
ὁ Οὐγγώ...

Δὲν ξέρω ὡς πόσες ὥρες συζητοῦσαν
ἐστὶ τὰ καλὰ μου παιδιὰ. Ξέρω μόνον, ὅτι
δὲν κατάφεραν ὡς τὸ τέλος νὰ συμφωνή-
σουν κ' ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μὲν γράφει,
παρακαλῶν τὸν ἄλλον νὰ τὸν ζήτημα ἐγώ.
Λοιπόν, ἡ θεωρία προηγεῖται ἢ ἡ πράξις;
Ὁ Οὐγγώ ἐπομένως ἢ ὁ Βέρν; Γιατὶ ἔς
αὐτὸ ἀκριβὸς θέλουν νὰ τοὺς ἀπαντήσω.
Αὐτὸς ὁ κόμπος παρουσιάστηκε, γὰρ νῦν
τοὺς δείξῃ ὅτι ἡ συζήτησις τοὺς ἐφθάσε ἔς
ἐν' ἀποχώρητον...

Ἐ, λοιπόν ὅχι. Ἐγὼ δὲν θὰ τοὺς λύσω
αὐτὸν τὸν κόμπος. Ἀπλοῦστα, θὰ τὸν
βγάλω ἀπὸ μπροστὰ τοὺς. Γιατὶ δὲν
χρειάζεται ἐδῶ, γιατί δὲν ἔχει κανεὶς
σχέσι μὲ τὸ ἀρχικὸν τὸ ζήτημα. Μὲ ἄλ-
λους λόγους, ἡ συζήτησις τοὺς πῆρε ἀσχη-
μο, σφαλερὸ δρόμον. Ἀντὶ νὰ ἐξετάζω τὰ
πράγματα, πετοῦσαν λέξεις καὶ στηρίζον-
ταν ἐς αὐτὰς, ὅπως μερικοὶ θεολόγοι τοῦ
παλικοῦ καιροῦ. Τὸ κακὸν εἶνε, ὅτι οἱ πε-
ρισσότεροι ἀνθρώποι ἐστὶ συζητοῦμε ἀ-
κόμα: μὲ λέξεις. Γι' αὐτὸ ἀπαντῶ ἀνοι-
χτὰ στὸ ἰδιαιτέρον γράμμα τοῦ φίλου μας.
Ἡ συζήτησις περὶ Οὐγγώ καὶ Βέρν, ὅπως
μου τὴν ἐκθέτει, ἀποτελεῖ ἕνα τέλειον πα-
ράδειγμα: Μὰς δείχνει πῶς συζητοῦμε.
Πάρετε, σὰς παρακαλῶ, αὐτὲς τῆς λέξεως
καὶ σχετίζετε τὰς μὲ τὰ πράγματα, γὰρ νὰ
τὸ ἴδῃτε: Θεωρητικός, πρακτικός, πράξις,
θεωρία, προηγεῖται. Καὶ πρῶτα-πρῶτα:
οὔτε ὁ Βέρν εἶνε μόνον πρακτικός, οὔτε ὁ
Οὐγγώ μόνον θεωρητικός. Γιατὶ σὲ πολλὰ
μέρη, ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις, ὁ Βέρν εἶνε
θεωρητικώτατος καὶ ὁ Οὐγγώ πρακτικώ-
τατος. Οἱ συζητῆται μὰς δὲν βοηθοῦν τὴν
«εἰδοποιὸν διαφορὰν», καθὼς λένε, τῶν
δύο συγγραφέων, ἀλλὰ ἕνα κοινὸν χαρα-
κτηριστικὸν τοὺς. Γιατὶ καθέννας τοὺς εἶνε
καὶ θεωρητικὸς καὶ καὶ πρακτικός. Σ' αὐτὸ
τὸ σφαλερὸ στηρίχθηκαν γὰρ νὰ
προχωρήσουν ἐπὶ τὴν συζήτησιν τοὺς καὶ νὰ
βρῶν πόσον ἀξίζει καθέννας. Ἄρα δὲν θὰ
τὸ βρῶν ποτέ.

Ἄλλα ἐστὶν, ἂς ὑποθέσουμε ὅτι πράγ-
ματι, ὁ Βέρν εἶνε πρακτικός κ' ὁ Οὐγγώ
θεωρητικός. Τὶ σχέσι θὰ εἶχε μὲ τὴν ἀξία
τοὺς τὸ ἂν προηγήται ἡ θεωρία τῆς πρά-
ξεως ἢ ἡ πράξις τῆς θεωρίας; Ἐδῶ,
βλέπετε, εἶνε ποῦ παίζουμε μὲ τῆς λέξεως,
κάνουμε λογοπαίγνια. Μήπως ὅτι προη-
γεῖται εἶνε πάντα ἀνώτερον, καλλίτερον,
ἀπὸ ὅτι ἐπεται; Ἀπεναντίας, τῆς περισ-
σότερος ἀπὸ τὸ προηγούμενον. Ὅπως ἄλλοτε
καὶ τὰ δύο ἀξίζουν τὸ ἴδιον. Ἄς ὑποθέ-
σουμε λοιπὸν ἀποδεχόμενον, ὅτι ἡ θεωρία
προηγεῖται. Ὁ θεωρητικὸς Οὐγγώ θάταν
ἀνώτερος; Κάθε ἄλλο. Τὸ πολὺ-πολὺ θὰ
ἐπρεπε νὰ διαβάζεται προσηγορικῶς. Ἡ τὸ
ἐναντίον: ἡ πράξις προηγεῖται. Ἄρα ὁ
Βέρν εἶνε ἀνώτερος; Κάθε ἄλλο. Τὸ πολὺ-
πολὺ πρέπει νὰ διαβάζεται κατόπι.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι τὰ δύο καλὰ
παιδιὰ θὰ μπορούσαν νὰ συζητοῦν τρία
χρόνια, νὰ λύσουν ἐπιτέλους καὶ τὸ ζή-
τημα τῆς θεωρίας-πράξεως, ἀλλὰ χωρὶς
νὰ ἐγγίσουν καὶ τὸ ζήτημα Οὐγγώ-Βέρν.
Θὰ μὲρωτῆσεν τώρα: Πραγματικὸς ἢ
θεωρητικός, ποῖος λοιπὸν εἶνε ἀνώτερος
μυθιστοριογράφος ἀπὸ τοὺς δύο; Ἀλλὰ
δὲν εἶνε αὐτὸ τὸ θέμα τῆς Ἐπιστολῆς
μου. Ἄλλο ἤθελα νὰ σὰς πῶ, κ' ἄλλο
νὰ δείξω, ποῦ πιστεύω νὰ τὸ ἐννοήσατε
ἐπὶ ἐντέλειαν. Ἐπιτέλους, μὴ σύγκρισι

μεταξὺ Οὐγγώ καὶ Βέρν, γὰρ σὰς εἶνε
πρόωρον. Σήμερα διαβάζετε Βέρν. Ὅταν
μεθυσθῇ, θὰ διαβάζετε καὶ Οὐγγώ, τὰ ξα-
ναλέμε... Πρὸς τὸ παρόν, φθάνει νὰ ξέ-
ρετε, ὅτι κ' οἱ δύο εἶνε μεγάλοι συγγρα-
φεῖς, ὅτι κ' οἱ δύο πρέπει νὰ διαβασθῶν
μὲ τὴν σειράν τοὺς.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΨΥΧΕΣ ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΕΣ

Ἐάν ὁ νόμος Σου, Κύριε,
δὲν ἦτο ἡ τροφή μου, τότε
ἤθελον καθεὶ ἐν τῇ θλίψει μου...
(Ψαλμ. cix 50)

Ἐνὼ ἐδιάβαινα, ἐνὼ διαβαίνω, πάντα
ἀόριστα, τυφλά, πάντα διαβαίνω. Ἀπὸ
τὴν ὥρα, ἀπ' τὴν στιγμήν ποῦ ἡ θέλησις
τοῦ Θεοῦ μ' ἐρρίξε ἐπὶ γαλήνῃ κ' ἄφρον-
τιστο τῶν παιδικῶν μου χρόνων
λημάνι, ὡς ποῦ μ' ἐβγαλε σιγὰ-σιγὰ ἐπὶ
ταραχῇ, ἐπὶ ἀφρισμένῳ καὶ μανιακῷ
τῆς ζωῆς ὠκεανῷ καὶ μ' ἄφισε μονάχον
τιμονέρι ἐπὶ μακρινὸν μου ταξεῖδι, πάντα
ἀόριστα, ἀόριστα, τυφλά πάντα διαβαίνω.
Ζωή-μυστήριον—ὡς λέξεις θεῖα, γλυκεῖα,
ποῦ σὰ μαγνήτης σέρνεις μὰς ἐπὶ πέρινα.
Τρέχω, διαβαίνω ἀόριστα. Ἀχτίδα μὴ
ζωῆς κρατῶ ἐνὼ διαβαίνω, καὶ σέρνομαι,
τρέχω κοντὰ τῆς μὰ φεύγ' ἡ ζωὴ ἀσύλλη-
πτη. Καὶ ὅμως ζῶ...

Μαῦρα κ' ἀπαίσιμα ἐμπόδια, τοῦ μοι-
ραίου τὰ πολὺτροπα ἐμπόδια, σηκώνονται
ἐπὶ τὴν δίαβον μὲν τ' ἀόριστο. Παλαίω, χτυ-
πῶ, λυσῶ, ἰδρῶνω, ὑποχωρῶ. Τὸ πρῶτον
μου τὸ διάβον, ὑποχωρῶντας τὸ τώρα, κρη-
μνὸν, χάος τὸ νοιώθω. Τὸ ὕστερον τὸ ξε-
μακρὸ; Ἀδύνατον. Μονάχῃ ἡ ζωὴ—μυ-
στήριον—ἡ θεῖα λέξις, ἡ γλυκεῖα ἐπὶ τοῦ
μὲν φτερουγίζει. Ὁάρος. Πίστις, ὑπομο-
νὴ, τὸ κύμα βαθεῖα βρυχάται. Παλαίω,
χτυπῶ, λυσῶ, ἰδρῶνω, νικῶ. Φεύγουν
αὐτὰ, σκοροῦνται, διαβαίνω, μὰ πάντα ἀό-
ριστα, τυφλά πάντα διαβαίνω.

Μαῦρη σπηλιά, ὑγρὴ σκοτεινισμένη,
μέσα σ' ἀπόκρυμνον βράχον τὰ τραχεῖα
στήθια ἔχει θεωρίαν. Ἠλίω θερμὴν
ἀχτίδα δὲ βλέπει τὴν, γὰρ νὰ ἐκτίμῃ τὴν
σάπια τῆς ἀτμόσφαιρας. Τοῦ φεγγαριοῦ
τὰ μαλθακὰ τὰ χάδια, δὲ φτάνουν γὰρ νὰ
τὴν ἀπαλίσουν. Τὸ δροσερὸν τ' ἀγέρν, ἀδύ-
νατον, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγγιγνῇ μὴ νο-
σηρὴ ἀτμόσφαιρα μὴς ὁλοσκότεινης σπη-
λιάς, σπᾷ σὲ πένθιμη σερραγὰ μὲσ' ἀπ' τὴν
τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δέντρων. Καὶ
τὴ σπηλιά πάντα ὁλόμαυρα, βαρεῖα σύννε-
φα σκεπάζουν. Κ' ἐνὼ ἐδιάβαινα κ' ἐνὼ
διαβαίνω, πάντα μὴ τέτοια μέσα μου
ὁλόμαυρα, βαρεῖα ψυχὴ ὑφαίνομαι...

Σπύρος Θεσσαλιώτης

ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΙ

Σὲ γραφεῖο μὴ φορὰ,
ποντικὸς ἐπερπατοῦσε,
σφύριζε δὸς χαρὰ
καὶ ταῦτάκια του κουνούσε:

Ἐδῶ μέσα τὶ νὰ ἔχῃ
ἐπὶ μικρὸ αὐτὸ μπουκάκι;
λάδι θάνατο! κ' ἐνδὺς τρέχει
καὶ βουτᾷ τὸ κεφάλι.

Μαῖο' ἡ μύτη του ἐβρίχκε
ἀπὸ μὲσ' ἀπ' τὸ μέλανι
καὶ γὰρ νὰ πλύνῃ δὲ βοήκει
οὔτε βροῖσι, οὔτε λευάνη.

Κόκκινο Γιάντι

ΕΒΔΟΜΗΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδευτὴν τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά,
ἡ λύσις ἀπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρω-
σιν. Ἐάν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ
ῥα του εἰς τοὺς Ἀύτας, πρέπει νὰ ἐ-
κκλείσῃ ἀπὸ τὴν 25 εἰς γραμματόσημον.)

α.) Παίγνιον

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας

	A	BH	A	
ΣΟΥ	ΓΙ	ΝΙ	ΔΙ	ΝΟΡ
	A	ΔΑ	H	

Τέσσαρα Κράτη.

β.) Γρίφος

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δὸν Κιχῆτι
Ἡδὴ, Κέως, οἶνοι, οἱ νέοι, μέγ' ἴστα
ἔτῃ.γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἀφελούς Χιωτοπούλας
*η-***-d*ns-l*-m**h-v**t-
m**x-q**d*x-d*ns-l*-h**Δύσεις τοῦ 3δου φύλλον
α.) Καταπύξιν φερθεῖ: δὲ σὺ φερ-
θῶν. β.) Πηγάδι: (ΠΗΓΑ ΔΥ6...)
γ.) Qui vivra verba.ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ
ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Συνέχ. εισφορῶν (Ἀρ. 496—510):
Βασ. Ἡλ. Εὐσταθίου, Καρτοῦμ δρ. 4.30
Ἄννα Σγουροῦ, Χανία » 2.—
Κατὶνα Κ., Χανία » 2.—
Πίπη, Γ. Βλαστός, Ἀθήναι » 2.—
Μαρία Γ. Δαμῆ, Πάρος » 2.—
Περικὴς Νίκη, Μιτυλήνη » 3.—
Νεράττα τοῦ Βοσπόρου, Θύνη » 1.—
Α. Μ. καὶ Α. Η. Καρπίτη, Θύνη » 2.—
Νέος Ὀλυμπιονίκης, Ἀμαλίας » 2.—
Ἀνώνυμος, Ἀγρίνιον » 2.—
Παν. Κοκαλάνης, Θεσ/νίκη » 4.—
Ἰριγν. Α. Παπᾶς Detroit Mich » 13.—
Μαρία Ε. Βραβᾶ, Μιτυλήνη » 4.—
Παγασαία Κόρη, Πειραιεύς » 2.—
Κοσμάς Σ. Σμυωνίδης, Γεωρ.

Δ. Χατζηδημητρίου, Τάκης
Ἡλ. Ἀγγελῆς, ἐκ Λαζίου
μὴς εἰκόνας, Παλ. Φάληρον » 50.—
Πρὸς δὲ τοὺς ἀναγνώστους ἐπιδρά-
ζω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας.
Εἶνε ἀξιοὶ καὶ γενικῆς εὐγνωμοσύνης,
διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἐ-
νὸς περιοδικοῦ τόσον χρησίου ἐν
τὴν ἑλληνικὴν νεότητι, ἐπομένως ἐ-
νὸς ἑθνικοῦ ἔργου, ὡς παρὰ πάντων
χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σὲ μὴ συναστροφῇ συζητοῦν
ποῖο ἐπάγγελμα ἔχει πὺν εὐρύτερον
ὁρίζοντα δράσεως:
Κι' ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος, ἐρω-
τηθεὶς, μὲ τὸ σοβαρώτερον ὕψος τοῦ
κόσμου λέγει:

— Τὸ Ἀεροπορικόν!...

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας
Ἡ ὥρα εἶνε ἐννεα τὸ βράδυ καὶ
ἡ μαμὰ ἐτοιμάζει τὸν Μίμην καὶ
τὸν Νίκον νὰ τοὺς βάλῃ νὰ κοιμη-
θῶν.
Πρῶτος ὁ Μίμης τρυπᾷ κάτω
ἀπ' τὸ πᾶπλωμα καὶ πιάνει τὴν
μέσην τοῦ κρεβατιοῦ.

— Καλὰ, κύριε, ἐσὺ ξαπλώθηκες
ὥραια ἐπὶ τὴν μέσην, μὰ τί θέσι ἀφί-
νει καὶ γὰρ τὸν Νίκον;
— Τὸς δύο ἄκρες, μαμὰ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐπεσμένου Λόρδου

Ὁ Τοτός, βλέπων καθίδρων καὶ
ἀσθμαίνοντα ἕνα γραμματοκομι-
στήν:— Μπαμπά, γιατί δὲν τὰ στέλλει
ταχυδρομικῶς τὰ γράμματα αὐτὸς
ὁ κακομοῖρος;

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Γοργῆς Ψαροπούλας

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893)
ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἐξῆς:
1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος,
14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος,
22ος, 24ος. — Ἐκαστος τόμος δρ. 3.
ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος
δραχ. 3,20 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ
δρ. 3,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὅλῳ. — Ἐκαστος τόμος ἀδελ-
τος δρ. 10 καὶ χρυσόδετος δρ. 15. Τα-
χυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος:
διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἀδελτος δρ.
10,50, χρυσόδετος δρ. 16,50. διὰ
τὸ Ἐξωτερικόν, ἀδελτος δρ. 11,50,
χρυσόδετος δρ. 16,50.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθήναι, 35 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 21ην Αὐγούστου 1918.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ τελευταίου
μὴτος ὀλίγον χαρτὶ καὶ νὰ κάμω μίαν
νέαν ἐκδοσὴν τῶν ἐξαντληθέντων Μικρῶν
Μυστικῶν. Τυπώνονται ὁλοένα. Ἐπειδὴ
ὅμως τὸ χαρτὶ αὐτὸ ποῦ ἐστίχισεν ἀκρι-
βώτατα καὶ τὰ τυπωτικὰ τώρα στοιχι-
ζουν πολὺ, δὲν εἵμηνον νὰ δίδω τὰ νέα
τετράδια εἰς τὰς μέχρ' ἐπὶ τὴν τιμὴν. Ὅσα
πωλοῦνται ἀνὰ τεσσαράς πρὸς μίαν
δραχμὴν. Καὶ ὅποιος θέλῃ νὰγοράσῃ
ὁλίγωτερα τῶν τεσσάρων, θὰ στέλλῃ 30
λεπτά δι' ἑκαστον τετράδιον.
Ὅσοι ἔχουν ἤδη παραγγεῖλῃ, θὰ λά-
βουν ἐντὸς ὀλίγου τὰς παραγγελίας των
κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν.

Ἡ Νίτσα Μοσχίδου μοῦ ἔστειλε 5
δραχμὰς διὰ νὰ σταλῶν βιβλία τῆς Δια-
πλάσεως εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Μετσο-
που. Ἀμα συναχθῶν καὶ ἄλλα, ἀρε-
τά, θὰ στείλῃ τῶν πρὸς τὴν ἐδῶ
«Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου». Ἀπορῶ
ὅμως πῶς, ἐνῷ ἡ ἐκκλῆσις ἐδημοσιεύθη
εἰς τὸ 3δον φύλλον, μόνον μὴ εἰρήνη
ὡς τώρα νὰ στείλῃ!
Μετὰ τὸν Δεκέμβριον εἰς τὸ ἑξῆς
Κοσποῦλη, δίδεται τὸ «Μυστικὸν τῆς
Κοντίσας Βαλκάνιας», δρᾶμα τριπρα-
κτῶν τοῦ Ξενοπούλου. Σὰς συνιστᾷ νὰ
ἀναγίγῃ δὲ, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ
τὸ ἴδῃτε. Διότι εἶνε ἐν ἔργῳ λευκόν,
ἀντάκτον, ποῦ θὰ ἡμπορούσῃ νὰ παύσῃ
καὶ εἰς Παρθενάγειον. Συγχρόνως, ὁ
μὲν εἶνε καὶ τὸ καλλίτερον, τὸ ὡς ἡμε-
τερον δρᾶμα τοῦ Ξενοπούλου καὶ τὸ ὡ-
ραϊότερον ὡς τῆς Θεατρικῆς μὰς φιλολο-
γίας. Ὅταν ἐπρωτοπαύσῃ εἰς τὴν Ν.
Σακκίην, πρὸ 14 ἐτῶν, ἐπρωτοπαύσῃ τὰς
ἐνθουσιαστικὰς κρίσεις.

Ὁραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν
αὐτὴν τὴν ἐδομάδα οἱ ἐξῆς: Τραγοῦδης
τῆς Δευτερίας, Ἑλληνικὸς Πόθος,
Παγκόσμιον Ὀνειρο, Σουλιάτσια,
Ἀστὴρ τῆς Ἑλλάδος, Ἀγριοβιολέ-
ται, Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις, Ἀφελὴς
Χιωτοπούλα, Πανελλήνιον Μεγαλεῖον,
Φαληρικὴ Ἀδρα, Νικητὴς τοῦ Σκρά,
Ἡρωϊκὸ Θρακόπουλο, Μακεδὼν
Πρόσκοπος, Παγασαία Κόρη, Ἀνα-
τέλλουσα Σελήνη, Παῖδι τοῦ Μέλλον-
τος καὶ Τιμητὴν Γαλανόλευκην. — Ἐ-
ξέτελεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς
εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀ-
νανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ
δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀ-
νανεοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμ-
βρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α· ἢ
νῦν εἰς ἀνάγκην, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς
κορίτσια.)

Νέα Ψευδώνυμα: Ρέμματι, κ.
(MM). Μπεμπέκα, κ. Ἀστὴρ τοῦ
Βέγα, ἀ. (ΚΠ). Χιονοκίον Ἀλάς,
ἀ. (AK). Ἡρωϊκὸ Σοῦλι, ἀ. (ΣΚ).
Φωτιστὸς Ἀστὴρ, ἀ. (ΗΓ). Ἀερο-
ναυτὴς, ἀ. (ΣΔ). Γαλαξίας, ἀ. (ΘΔ).
Ψυχὴ τοῦ Ἀπείρου κ. (MP). Δευτε-
ρία ἡ Θάνατος, ἀ. (ΔΜ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 εἰς 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50·
διὰ τὰς περιπλέον 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

βαρο (δύσκολα πράγματα, δεν τὰ εἴπα-
με; ἀς ἰδοῦμε πάλι!) Ἀπελὴ Ἐανθοῦ-
λαν (ἔλαβα εὐχαριστῶ, κύταξε τώρα νὰ
δυναμώσῃς!) Υἱὸν τῆς Ἑλλάδος (τὰ
παθήματα-μαθήματα, πολὺ σωστά!) Ψω-
φιδέα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα!)
Ἑλλάδα τῶν Ὀνειρῶν (διεβίβασθη-
σαν!) Ἀορν (τὰ ἔλαβα ὅλα!) Ὑποκό-
μητα Ρετεντοῦς (1902) Θέρμιον Ἀ-
πόλλωνα (οἱ Σύλλογοι μόνον εἰς τὸν
Διαγ. Ξεσπαθ. λαμβάνουν μέρος τὸ
σχῆμα τοῦ Ψηφοδετιῦ καλὸ!) Νέον
Ἑλληνα (τῆς ἐστάλῃ προχθές!) Βεο-
βέναν (σοῦ ἔκαμα αὐτὴ τὴ χάρι! Ἀστέ-
ρα τοῦ Βέγα (βεβαίως, καὶ τῆς Βοζαν-
τινῆς εἰς τὴν Ἀσκήσιν 251, ἀντὶ σήμε-
ρον, θέλει σύμφωνον) Κῆμα τοῦ Αἰ-
γαίου (ἀν δὲν τὸ ἔλαβα ὅμως ἐγώ; διότι
συμβαίνει διὰ τὸ δεύτερον, τί νὰ σοῦ
ἀπαντήσω; μήπως λέγεις τὸν λόγον;) Ἐ-
ουθρόν Ρόδον (διὰ τὴν Ἐπάρκειαν
δὲν ἔλαβα) Βαρκοῦλαν τοῦ Ἀμβρακι-
νοῦ (τὸν ἔλαβα) Θαλασσοπόδι (πολὺ
καλὸ!) Πην. Σ. Μωρ. (τώρα ποῦ ἔχω
καὶ τὴν λύσιν, νί!) Πυθαγόραν τὴν
Σάμιον (ἔλαβα καὶ ἔστειλα) Ρευματιὰν
(αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἐπρωτίμῃς!) Ὑπεροῖφα-
ρο Ἑλληνόπουλο (ἐλήφθησαν) Τσελ-
λοσασκαειάδα, Ναπολέοντα Α', Ἀνέλ-
πιστον Χαράν, Χρονόφωτον Ἑλλίδα,
κτλ. κτλ.

Νεαρόν Νέτ., Αἰτωλόν, Ναυτό-
παιδα τῆς Νίκης, Κ. Α. Τσί., Χαρ.
Φιαμ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Βαρβαρομάχον Ἑλλάδα, Ἀκτινοβ.
Ἡλιον, Ἀτρόμητον Ἀμαζόνα, Ἀρχια-
τοίγγαρον, Ἀνταλοῦζαν, Προμηθέα
Δεσμώτην (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν
20ὴν Αὐγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ
προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

{Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Ἀύ-
γουστου-Ἀυγούστου. Αἱ λύσεις
δεκταὶ μέχρι τῆς 27ης Νοεμβρίου, ἀλλὰ
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ'
ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.}

299. Συλλαβογρίφος

Σὲ κάποιο μακεδονικὸ
Βουνὸ θὰ κίνω μάγια,
Νὰ χωρισθῇ σὲ τρία.
Καὶ τότε μὲ ἀπορία
Νότα θὰ ἰδῇς στὴ μέση του

Καὶ σύμφωνα στὰ πλάγια.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τῆς Νίκης

300. Μεταγραμματισμός

Βγάξω Σ' καὶ βγάξω Τά

Καὶ χωρὶς τὰ χωρατὰ,

Βλέπω γέννημα τῆς γῆς

Ὅπου μοιάζει μὲ τὴ βρωμῇ,

Νὰ χαθῇ καὶ νὰ φανῇ

Αὐτοκράτορας στὴ Ρώμῃ!

Ἐστάλῃ ἀπὸ τοῦ Διαβολάκι τοῦ Σχολείου

301. Τρίγωνον

***** = Νομοθέτης.

***** = Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

***** = Πρόσωπον τ.Π. Γραφῆς.

***** = Μετοχή.

***** = Σύμφωνον.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Νεραΐδας τοῦ Βοσπόρου

302. Κεντρογραφικόν

1284556784 = Νῆσος.

25567 = Ἐθνικόν.

3154874 = Κῆτος.

4347284 = Ἀφηρημένον.

54584 = Δόσις.

65284 = Ἐπαρχία.

784 = Ἐπίρρημα.

874 = Σύνδεσμος.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Νέου Ἑλληνοῦ

303. Διπλὴ Ἀκροστιχὶς μετὰ Φω-
νηντολίπτον καὶ Ἑλληνοσυμφώνων
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμε-
νων λέξεων ἀποτελοῦν Φωνηντολίπτον
τοῦ τύπου.

*** - * - *

Τὰ δὲ δεύτερα γραμμάτια Ἑλληνοσύμ-
φωνον τοῦ τύπου:

* - * - * - *

1, Ὀπώρα. 2, Βασιλεὺς τῶν Θηδῶν.
3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 4, Ἐντομον
ᾠδικόν. 5, Δοχεῖον. 6, Ἄνθος εὐδῆς.

Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

304. Φωνηντολίπτον

σγν - * - κρσν - σγς - λγν

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Τεύθερα

305. Ἰνδικὸς Γρίφος

Π (2) Μ (5) Α (6)

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Προμηθέως Δεσμώτου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 17 καὶ 18

167. Κάπαρις (κά, Πάρις). — 168 Κρό-
νος-Θρόνος.—169. Τόνειρος.

170. Σ Α Λ Σ Ρ Ο Σ

Ι Α Ε Υ Υ Ρ Ο Ω Η

Κ Σ Ω Σ Δ Ο Ν

Ν Α Ν Ο Σ

191. ΣΠΑΡΤΗ (παράς, Ἄσπα, οἰκίτης,
Τάρας, ἡπαρ). — 172 ΕΛΒΕΤΙΑ-ΒΕΛ-
ΓΙΟΝ (Ἐννέα, Λοῦδινον, Βικτωρ, ἘΓώ,
Τάχημον, Ἰεράς, Ἀβυσσινία). — 173. Μετὰ
θεοῦ ἡ πατρίς. — 174. Μὴ περὶ πατρίδος
τοῦς δυστυχεῖς (μὴ περὶ πατρίδος
τοῦς δις τυχεῖς.)

175. Σόλων (σὸλ, ὄν). — 176. Ἀιάτιον.
Ἀκτιον.—177. Κλειώ-κλειώ.—178. Ἡ Σα-
ρακοστή καὶ τὸ Πάσχα.

179. ΚΑΜΗΛΟΣ 180. ΑΡΜΑ

Μ Ι ΠΙΟΝ

Μ Ι ΔΑΝΟΝ ΜΟΝΗ

Ω Λ ΟΡ ΑΝΗΡ

Ν Ι ΣΟ

Ο Φ 181. Πατέρα. —

Ν Η 182. ΒΟΑΣ-ΑΡ-

ΠΑ (Βατικανόν.

ὈΡθρος, ἈΠόλλων, ΣΑλαμῖς). — 183. Ὁ

διδάσκων δις διδάσκειται. — 184. Μ' ἐλ υ-

σε; εὐγε! (Μ' ε λ - σ' ἐς ἐφ - γε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

{Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ
στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος δρος.) Πέραν
τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ
στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40.
Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.}

[IH' - 305]

Ὅποιος κατορθώσῃ νὰ μὲ ἀνκαλύψῃ θὰ
πάρῃ γιὰ βραβεῖον ἓνα τομίδιον Π.
Πνεύματος καὶ ἓνα μπρόδον ἀλλὰ δὲν
θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν:

Ἀνέλπιστον Χαράν

[IH' - 306]

Ὅσους μὲ συνεχάρησαν γιὰ τὴ γιορτῇ
μου εὐχαριστῶ πολὺ.

ΚΟΛΟΦΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

[IH' - 307]

Ὅποιος Καλαματιανὸς μὲ εὐρὴ ἄς τὸ
θεωρῇ καύχημα.

Ἀθάνατο Εὐδωράκι

[IH' - 308]

Ὅλοι καὶ εἰλαι, ἀπάξαντες καὶ ἀπαξά-
πασαι ὅσους ἓνα ψῆφον ἀπὸ

ΑΘΑΝΑΤΟ ΕΥΖΩΝΑΚΙ

γιατὶ τοῦ ἀξίζει. Ἐπαρῶ!!!

[IH' - 309]

Εὐχαριστῶ θερμῶς ἐκείνους ποὺ μ' εὐ-
χρίστηκαν γιὰ τὴ γιορτῇ μου.

ΚΥΘΕΡΕΙΑ (πρὸν Ψυχὴ τ. Σαπφούς)

[IH' - 310]

Βραβεῖον τὰ Μ. Μυστ. τῶν: Τραγοῦ-
διοῦ τῆς Δευτεριάς, Ναυτοπαιδὸς,

Μπουμπουλῆς.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[IH' - 311]

Κατέρχομαι στὸ Δημοψήφισμα μὲ τὸ
ἀληθῶς ὑπέροχον ψευδώνυμο: Δευ-
τεριά ἢ Θάνατος.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[IH' - 312]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ὁνειροπόλε τῆς Δόξης, ἐξεδιόχθη;
διότι ἦσο ἀσταθὴ; στὸν λόγον σου.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[IH' - 313]

ΤΟ ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Κατέρχομενον στὸ Δημοψήφισμα, ὑπο-
στηρίζει τὸ ἀληθῶς ὑπέροχον ψευ-
δώνυμον:

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἡ κατὰ τὴν ἀντιπάλων του νίκη εἶνε
ἐξησφαλισμένη.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[IH' - 314]

Προσχωρῶ ἐθαλουσίαν στὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

[IH' - 315]

Τρισεύγενη, δὲν παύει Εὐγενῆς Φι-
λοδοξία. Προήλας ἐξ ἀπλῆς παρεξη-
γήσεώς μου.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

[IH' - 316]

Πατρινοί, ἐξακολουθεῖτε φροντίζον-
τες περὶ τῆς εὐρείσεώς μου, μὴ δίδου-
τες πίστιν εἰς τὴν (IH' - 266) Ἀγγε-
λίας, ἢ τὴν προέλευσιν ἀγνοῶ.

ΠΑΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

[IH' - 317]

Ακαπητὰ Διαπλαστούλα, πῶς
ἀσὺ φαίνεται αὐτὴ ἡ (βεβαίως) Πα-
τρινὴ πλαστογραφία;...

ΠΑΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

[IH' - 318]

Προσχωρῶν στὴ θερμὴ ἀγκαλιὰ τῆς
«Δημοκρατίας», ὑπόσχομαι ὑπερ-
λήφισι τοῦ διακεκριμένου ὑποψήφιου τῆς
Κυανολεύκου Λαβάρου.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ

[IH' - 319]

Σύλλογος «Φοινῆς», Πάτραι. — Δ.
Διαγωνισμός: Καρτ-ποστάλ δεκτὰ
ἕως 15 Σεπτεμβρίου. 3 α' βραβευθῆσαν-
ται. Δ)νοῖς: Μαϊζῶνος 92.

[IH' - 320]

Μπουμπουλῆνα, Γλυκὴ Παρελθόν,
δέχεσθε ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν;
ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 16—22 Αὐγούστου.
Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Ν. Στυρόπουλος, Θεοφ.
Γ. Φαργιανός, Βασ. Π. Κανελλόπουλος.
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ: Βαρκοῦλα τοῦ Ἀμ-
βρακίου.

ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑ: Ἐλ. Π. Μεταξάς.

ΑΡΑΧΜΑΝΤΟΥ: Νικ. Μ. Μπουλουγού-
ρας.

ΙΘΑΚΗΣ: Σοφία Κουβαρά, Αἰμιλία

Κουβαρά.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Π. Θ. Καραγιώργας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δημ. Γ. Παπαδόπουλος.

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ἀν. Δρέλλης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Νικ. Ι. Κατωμάδος, Ἀ-

σπὴ τοῦ Βέγα, Ἄννα Πατσού.

ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ: Χρ. Καπουναρίας.

ΦΑΛΗΡΟΥ (Παλαιῶν): Εὐστρατία Δ.

Παντελῆ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα, κα-
θεὸς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλλάντων δεκά-
λεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν τῶν, ἐπέ-
δρσαν εἰς τὴν κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθη
ὁ ἐν Πειραιεὶ Ν. Γεωργαντάς, ὁ ὁποῖος
ἐνεχοῦσθαι διὰ τοῖς μήνας ἀπὸ 1 Σεπτεμ-
βρίου.